

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiiu la expeditorul foiei pe afară la c. r. poste cu bani gaț'a prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul pnenumeratiunei pentru Săbiiu este pe anu 7 fl. v. a. car pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 25. ANULU XIX.

Săbiiu, în 27 Martiu (8 Aprilie) 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi'ă ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două'ă ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia'ă repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Cu 1 Aprilie se deschide pnenumeratiunea nouă la „Telegrafulu Romanu“ pre langa condițiunile espuse în fruntea foiei.
Editor'a.

Săbiiu 27 Martiu.

Decă aruncam privirea noastră asupra situațiunei, avem dreptulu de a ne încreți fruntea și a căuta seriosi în viitoriu. Ce vedem, nu este ca sa ne invite la o bucuria; nedreptăți, desconsideratiuni până la persecutiune, versări de sânge, rapire de avere și de alte bunuri s. a. că aceste au scrisu în timpulu din urma istoria secululu alu noue-spra-dicelele în paginile, în cari aru fi trebuitu sa stea scrisu înaintare în știința, dreptate către toti omenii din partea tuturor, lumina spirituală și alte că acestea. Și avem speranța ca aceste rele ce băntuiescu societatea omenesca se voru sfersi? Speranți'a o avem, înse cându vedem unu papismu declarat infalibile și cadutu îndată după aceea din potestatea sea lumescă; punendu toate în miscare spre a-si recastigă ce a perdutu, cându vedem ca acei ce se dicu din gratia lui Ddieu și suntu totu cu fric'a lui Dumnedieu în gura sfasie țeri și punu vointia loră mai pre susu de ori ce vointia, cându vedem pre acei ce se dicu binevoitori ai poporulu, ca nu facu alt'a decâtu agitēja neincetatu poporele spre a le puté avé neincetatu la dispusetiunea spre a le „salvâ“, atunci ti mai perdi si speranți'a ca relele ce băntuiescu societatea se voru terminâ.

Dară au mai fostu omenii în pusetiuni de aceste. Dreptatea și adevêrulu s'au încercatu împilatorii a le sterge de pre pamentu, înse elu tocma atunci au stralucitu mai puternicu.

Sa sperâmu ca toti acei ce voru sa se folosésca de aprôpele seu că de nisce mijloce ôrbe spre comoditatea loră, voru fi calcati de greutatea fapteloră și dreptatea și adevêrulu voru triumfâ cum a triumfatu și alte dâti. De ce cerulu că și încâtu ne privește pre noi români se fimu ajonsu a cunôsce unde ne este salvarea noastră cea adevêrata și sa nu mai orbecâmu după vocile aceloră ce ducă către întonereculu poporulu nostru. Atunci apoi cu bucuria sa serbamu învierea Domnulu și viitorulu nostru și cu indoita bucuria sa ne îmbratisam cu creștinesc'a salutare de Christosu a învîatulu!

Eveneminte politice.

În 30 și 31 Martiu ajunse în fine și afacerea Bisericeii St. Treimi din Cetatea Brașovului înaintea dieței

După o dezbateră în două ședințe s'a decisu, că caus'a sa se dea ministrulu de cultu și instrucțiune publică, prelunga inviatiunea, că sa mijlocesca către mai curendu deciderea legală și finale a acestei cause. Caus'a acést'a dară a intratu și în „divanu“ și acum se tramite înapoi ministrulu.

Politic'a se pregatesce de ferie pentru vre-o câteva zile. În partea pentru noi dincoci de Lait'a a fostu mai de însemnatu în zilele aceste încheierea congresulu catolicu, a cărui conclusioni avura și acelu efectu, de pre din'a „a cincea după pasci“ se va țiené și o conferința de către inteliginți'a gr. cat. română în Alba Iulia.

Din Romania se scrie la diuarie străine, ca agitatiunea spiriteloră s'a mai domolitu după disolvêrea camerei. Aceleasi diuarie înse se demintiescu pre sinesi, pentruca „Presse“ din Viena scrie ca Port'a are imputerire din partea puteriloră ca la casu de lipsa sa ocupe Bucurescii. În fine ca Port'a a concentratu trupe la Sium'a. Diuariele ce ne vinu din Romania, după cum e colorea par-

tideloră ce reprezenta, scriu în unu modu foarte iritatu asupra guvernulu de acum; altele iera tindu a respirâ unu aieru de pace, de ordine și de stabilitate, singurulu mijlocu, ce mai pôte garantâ esistenți'a junelai statu. Scirile private, ce vinu de acolo, suntu mai multu pentru căsta din urma și dorescu numai unu guvernulu nationalu, carele cu energia sa infranga pasiunile de partide, și sa puna țiera în starea de asi vedé de lipsele ei, de a îmbunătăti sôrtea poporulu, carele este indiferentulu la toate sbucimârile, ba e satulu de ele și e pericululu ca indiferentismulu se va estinde și asupra esistenței țierei, decă nu va avé (poporulu) curendu ocașiune a simți bunetatile vietiei politice și sociali, că în alte staturi.

Franci'a e și adi în prim'a linia la ordinea dilei în lota diuaristic'a. Noi amu împartesitu cetitoriloră unele fragmente din cele ce s'a petrecutu în acea țiera nenorocita, și pre carea inimicii nu au fostu în stare a o umili, precum o umilescu acum neintelegerile între fiii ei.

Se întielege de sine ca erumpendu ostilitățile între cei ce se țienu de „comun'a“ din Parisu, langa carea s'au alipitu o suma de gardisti nationali și comunicatiunea a trebuitu sa fia intrerupta. Situațiunea Parisulu fatia cu Versailles e acum aceea carea eră pre tempulu asediei nemțiesci, cu deosebire, ca cei ce au sa atace Parisulu nu suntu nemți, ci francesi.

Telegramele din urma despre lupt'a între Parisu și Versailles, seu între insurgenții din Parisu și trupele țierei din Versailles, spunu, ca redutul Chatillon fu loatu în 4 Aprilie n. dimini'tia de către trupele regimulu, cu care ocașiune acéstăe au prinsu 2000 de insurgenti între cari și unu generalu (Henry). Din redutu s'a continuatu lupt'a de artileria asupra forturiloră ocupate de insurgenti.

În același tempu vinu sciri din Parisu despre noue încercări de împacare. „Opiniune nationale“ spune ca deputati din Parisu și primarii reorganizēja unu comitetu de împacare. Din câte se scriu despre insurgenții din Parisu se aru vedé ca împacarea va cu fi anevoia. Ei suntu ingrigiti de revenirea orleanistiloră seu napoleonidiloră pre tronulu și decă suntu adevêrate toate câte se scriu despre densii, voru a reformâ referințele sociale.

„Tagespresse“ scrie despre acéstă nenorocire a Franciei următoarele: Lupt'a pre strada către Versailles e din ce în ce mai veemonta. După ataculu anteposturiloră urmatu lupt'a dela 2 Aprilie, în care fura respinsi rosii. Insurgentii, cari ocupara drumulu spre Courbevoie, fura alungati înapoi în cetate. Înse decâtu toate aceste, trebuie sa fia lupt'a a trei'a cu multu mai sângerôsă. Nu lupta mai multu, ci batalia a fostu, ceea ce a asterntu pamentulu din giurulu Parisulu cu morti. Până în momentulu de fatia nu suntu sciri sigure asupra celoră întemplate în diu'a acést'a nefericita. Versailles se ascunde în tacere. Depesiele din Parisu, mai cu sêma cele din 4 Aprilie suntu asi de confuze, încâtu abia se pôte alege ceva pozitivu dintrensele. Telegramulu celu mai nou din Parisu, celu avemu înaintea ochiloră, scie mai departe numai de o lupta cu artileria între Mendon și Clamart, de ôre ce înse alta depesia vorbesce de o tunada spre Rueil, trebuie ca insurgenții s'au aratatu și aci. Preste totu — combinându după scirile englezesci — insurgenții au esitu din Parisu în trei colône. Voiau sa ajunga la Versailles pre trei căli diferite. Arip'a drepta voia sa mērga la Versailles preste Neuilly și Rueil, centrulu avea de cugetu a o luâ pre drumulu celu mai scurtu pre la Sevres, arip'a stânga voia sa sosésca preste Chatillon și Plessis-piquet tocma la resiedinți'a regimulu. Doue părți din armat'a insurgentiloră aveau pusetiuni scutite. Cóst'a (flan-

culu) eră scutita de forturile Vanves și Montrouge, centrulu se radimâ de fortulu Issy, cătu pentru arip'a drepta credeau insurgenții ca Mont-Valerienii va crutiâ

Înca în 20 Martie cantau insurgenții sa ocupe Mont-Valerienulu. Vre-o 3000 se concentrara dinaintea fortulu și cerura predarea lui. Comandantele înse a respunsu negativu. Trupele promisera ca la casu de vre-o operatiune de resbelu nu voru puscă.

Împregiurarea acést'a a insielatu pre comitetulu din Parisu, încâtu a creditu ca rosii voru puté trece negieniti pre dinaintea fortulu și insielatiunea acést'a a fostu acestor'a sôrte desastroasă. Pentru-ca fortulu Mont-Valerien, carele într'aceea pôte a primitu o garnisóna mai de încredere a deschisu unu focu ucidentoriu asupra rosilororă și se pareca ca pre unu corpu l'a facutu sa fuga. Nu se scie ce influința va fi avutu nesuccesulu în partea acést'a asupra celorăalte trupe. Probabilu este ca tota puterea insurgentiloră s'a retrasu dincolo de sianțuri și ca în urm'a acestei catastrofe a rosilororă, va urmâ unu atacu de către trupele parlamentulu (versailistiloră), care va mai dá lovituri ordiene revoluțiunei; tacerea cea perfectă a celoră din Versailles nu face pre nimenea a nu avé vre-o îndoieța ca togm'a asiâ aru stâ lucrurile. De-altminte puterea armata a rosilororă nu pôte la nici unu casu sa învinga, decă trupele versailistiloră voru fi statornice și nu voru fraternisâ cu parisianii. În fine numitul diariu, chiaru și la casu cându ai lui Thiers aru intrâ cu fortia în Parisu, nu crede în deslegarea cestiunei escate. Acést'a se pôte face numai pre calea împacatiunei.

Pre langa acestea sa mai adaugemu unele sciri ce se aducu de birourile telegrafice că sciri positive. Eata ce dicu acelea:

Parisu 3 Aprilie 6 ôre dimini'tia. Mac-Mahon e denumitu comandante supremu alu armatei din Versailles. — O proclamațiune a comunei dice: „Regimulu din Versailles ne a atacatu, ne putendu comptâ cu armat'a, a tramisu contra noastră zuavi, bretoni sub Charette, gendarmi sub Trochu și ne a bombardatu de pre Muntele-valerianu Neuilly. Problem'a noastră este sa aparâmu cetatea și avemu încredere în ajutorulu vostru“. Preste nôpte a fostu miscare neintrerupta. Bataliuni de ale comunei campiară aprôpe de incinsetura (cetatei). Adi demini'tia plecara bataliuni noue. În toate cuarțerile s'a batutu marsulu generalu; Baricadele se ridica din nou. Dela 5 ôre demini'tia se audu detunaturi de tunu. Se vorbesce ca eri au cadutu multi morti și vulnerati. Parisulu e liniscitu.

— 11 ôre înainte de media di. Din Muntele Valerianu se d'au două detunaturi pre minuta în directiunea spre Rueil; spre Meudon se audia adi dementi'a focu de pusci. Gardele nationali se pareca nu facu vre-o miscare înaintătoare; se vorbesce tare ca aceste au suferitu adi demini'tia foarte tare. Se vede ca comitetulu a fostu de parere, ca de pre Muntele valerianu nu voru puscă asupra gardeloră nationali. Gardele nationali țienu ocupate cu putere însemnata forturile Vanves, Issy și Montrouge. Din partea acést'a se audu bubuituri de tunuri. Cele mai contradictorie sciri cerculezâ; unii dicu, gardele nationali au sositu în Versailles, alții spunu ca gardele nationali se afla în derepanare de plin. Tote portile Parisulu suntu închise și esirea afara este oprita.

— 11 ôre 20 minute înainte de mediadi. Bergeret și Flourens stau îtrasi în legatura și mergu spre Versailles; succesulu e siguru.

— 1. ôra după mediadi. Diurnalulu oficialu anuncia denumirea lui Cluseret de deligatu pentru despartiamentulu de resbelu cu Eudes. O depesia datata Parisu 2 a 5 1/2 ôre s'er'a dice: Lut

Bergeret în Neuilly! spiritul trupelor e distinsu. Soldați de linia spun, ca numai ofițerii de rang mai înalt voiescu să se bata. Unu colonel de gendarmi, carele a deschis atacul fu omoritu. Comun'a adoptă pre familiile acelu cetățieni, ce voru cadé în lupt'a contr'a versailistilor. Diurnalele cari sprijinescu comun'a, dicu, poporul trebuie să mērga la Versailles. Le cri du peuple și Le Vengeur demintiescu scirea lui Mot d'Ordre ca esistu diferinție între comitetu (la centrul) și comuna.

— 2 ore după mēdia di. Pre la 4 ore dimini'ti'a s'au intrunitu colonele lui Duval cu cele ale lui Flourens la punctul centralu dela Courbevoie. Indata ce au sositu aci avura să sufere de unu focu bine întretinutu de pre Montele valerianu. Trupele erau sculte după muri și asi'ă putura să se organizeze miscarea. Cēea ce a și succesu. Ele au trecut liniile și mergu spre Versailles. Bergeret în fruntea lor le duce strigēdu „să traisca republic'a!” Bergeret a perdutu doi cai. Foculu Versaillesloru nu ne a facutu vre-o paguba însemn'ata. (Aici armēza nisce detauri partiali) Gard'a nationalē federata opera cu trei corpuri; tōte au Versailles de tianta și suntu acompianate de 200 de tunuri.

După tōte aceste mai adaugem ca revoluțiunea se pare, langa tōte demintirile din Versailles, ca se latiesce și asupr'a altor parti ale Franciei.

În fine și ceva mai bunu din Franci'a. S'au platitu 500 millione din contribuțiunea de resbelu și asi'ă prussiani au să predea forturile ocupate francesiloru.

Impregiurările insirate mai susu face că o masa de omni să nu se mai simtă siguri în Parisu și de aceea emigrēza meru, asi'ă în cătu numerulu locuitoriloru cetății Versailles în scurtu tempu au crescutu dela 40,000 la 80,000.

Scirile din urma din Germani'a suntu pline de speranție ca constituționalismulu va remanē neatacatu. Doue impregiurări de însemnatu trebuie să înregistrāmu pentru că sa aiba scirile aceste ilustratiunea cea adevērata. Unu diariu democraticu „Zukunft” din Berlin are să dispara din list'a diuaristica; alta Virchov dice în o adresa cătra alegatorii sei ca pentru aceea nu voiescu să fi deputatu în parlamentu pentru ca nu pōte face alt'a decâtu să fi o sentinela neproductiva contr'a reacionei și densulu s'a saturatu de servitiulu de sentinela.

Diet'a Ungariei.

Siedinti'a din 24 Martie. Ambe casele tienura astadi siedintie. În siedinti'a casei magnatiloru se cetra proiectele de lege, primite de-unsdi în cas'a deputatiloru, relative la contractele de estradare încheiate cu Sved'i'a, Itali'a, Franci'a, și a. cătu și nuntiele respective. Cas'a deputatiloru înseși continuā desbaterea despre legea municipalē. Paragrafi 22-23 se primira mai fără desbatere și fără vre-o modificatiune.

§. 34 suna: „Comun'a eserce dreptulu administratiunei proprie prin corpulu reprezentativu care consta pre jumetate din alesii comunei, pre cea-lalta jumetate înse din civii majoreni, cari platescu cea mai multa contribuțiune directa.”

Br. L. S i m o n y i vorbesce contr'a voturiloru virile și recomāda modificatiunea minoritāției, în urm'a carei'a să conste corporatiunea reprezentativa numai din alesii comunei: Introducerea voturiloru virile însemnēza unu regresu, după cum nu se mai afla în istori'a desvoltarei constituționali a Ungariei. Voturile virile însemnēza unu regresu în comparatiune chiaru și cu epoc'a antemartiala. Atunci au existatu numai o clasa privilegiata, care eserciā tōte drepturile, poporul au fostu eschisu, asi'ă dicēdu, din constituțiune și nu potea prin urmare eserciā nici unu dreptu; astadi să formēze înse egal'a îndretatire a staturiloru bas'a constituțiunei și totusi se creadia privilegie noue. E o erōre a identificā inteliginți'a cu buna starea materiale.

A. P u l s z k y pledēza pentru primirea nemodificata a paragrafului.

P. M o r i t z vorbesce (contr'a) în întielesulu vorbirei lui S i m o n y i.

P. H o f f m a n n intrēba între altele pre ministrulu de interne, ca are de cugetu a introduce voturile virile și în capitala.

În același întielesu se pronunția și A. K ö r

m e n d y, E m. S i m o n y și Gabr. L ó n y a y (deakistu).

Incheierea siedintiei la 2 ore.

În siedinti'a din 27 se continuara desbaterea despre voturile virile.

I. V i d l i c z k a y considera voturile virile de o absurditate juridica și votēza, se întielege, pentru votulu minoritāției.

M. B r e n n e r b e r g tiene voturile virile de și nu de liberale totusi de corespunditōre; votēza pentru votulu majoritāției.

A. T ö r ö k: Voturile virile nu suntu unu dreptu, ci o funcțiune pre care e chiamatu și aptu a o eserciā mai întâi posesiunea; trebe să creamu unu remediū contr'a utopielor comunice, care din ce în ce totu mai tare și ridica capulu; acestu remediū suntu voturile virile.

La desbatere mai iau parte A l m á s s y, V u c o v i c h, I. R a n i c h e r, E. H r a b a r, minist. T ó t h și P. K i r á l y i. Resultatulu votarei e: Pentru votulu minoritāției votara 150, contr'a 137 absentu 116 deputati.

Paragrafulu 34 e asi'ă dara primitu.

Punctele urmātore până la § 45 se cetescu și primescu. Incheierea siedintiei la 2 ore.

În siedinti'a din 28 Martie se continuara desbaterea speciale despre legea comunale.

§§ 50-57 otarēscu detaurile modulu de alegere urmandu în comune. După pucine observatiuni se primescu nemodificatu.

§§ 58-64 prefigu detaurile regulamentulu în comitetele comunale. Se cetesce și primescu.

Partea V tratēza despre remuneratiunea deosebitiloru functionari comunali.

Minimulu lefei pentru notari și judi comunali se prefige aici cu 300 fl.

V. B o g d a n dorece a se ficsā minimulu lefei notariali cu 500 fl. Fr. D e á k spriginescu propunerea acēst'a. K. T i s z a dorece a se ficsā cu 400 fl. Se primescu.

§§ urmatori până la § 75 se primescu mai fără desbatere. Incheierea la 2 ore.

Unu credeu tristu politicu!

C. A. R o s s e t t i, pretinsulu diplomatu român, după o opusetiune sistematica, mai bine de diece ani, cu putiuna intrerupere, acompianata de resturnarea unui Domnitoriu, vine acum și prin unu credeu politicu alu seu deschide romānilorū urmatoriulu prospectu pre venitoriu:

„În starea în care se afla astadi Franci'a, Itali'a Spani'a, Engliter'a și Austri'a, nu credu ca este unu omu care nu vede ca Prussi'a și Russia aliate voru se profite d'acēsta situatiune pentru a ucide pretutindone nationalitatea și libertatea. Spani'a, sdorbita prin luptele egoiste ale unor individi, cari n'au cautatu de cătu interesele parsonali, se svercolescu în cea mai deplina desmadulare.

Itali'a, înecata în detoriu și lipsita în mare parte de adevērati omeni de stat, n'a întielesu inca misiunea, ce ginteā și tradițiunea i impune supu osinda d'a peri.

Natiunea francesca a platitu și platescu cu amaru abdicarea ei în timpu de 20 de ani. Engliter'a, orbita de gelosie și de spiritulu egoistu alu unu comerciantu cu idei strimte, este pre deplinu paralisata prin uriasiele gresieli ce a facutu, mai cu sēma dela Septembrie, după caderea imperiului. Austri'a, intinsa în felurite parti, de cătra maghiari, germani și slavi, de cătra dualisti, de cătra autoritari, de cătra calolici, este în ajun pōte de a fi pentru a trei'a orajertfa inamiciloru ei de mōrte: Prussi'a și Russi'a.

Acēst'a fiindu starea Europei, situatiunea Romāniei este pre deplinu lamurita prin memorānde de acum căte-va luni și mai cu sēma prin epistol'a Principelui Carolu, scrisa și publicata cu precugetare în diuarele straine.

În adevēru, care omu nu scie ca aceea epistola nu se potea dá publicitatii fara voi'a principelui Carolu?

Cine nu întielege ca unu omu că principele Carolu nu insulta o natiune, fara că inim'a lui se nu se sdobēscu de durere, dēca n'aru fi domnita de alte simtieminte, ce le crede mai superiori?

Cine nu întielege în sfarsitu ca unu principe domnitoriu, cându insulta și josorescu o natiune de care voiescu, trebuie se voiascu, a fi iubitu și

publica mai cu sēma acele insulte, cari nu potu de cătu se sdobēscu inim'a acelei natiuni, face acestu actu de cea mai mare gravitate cu cugetare și precugetare?

Situatiunea nōstre dēru fiindu atātu de clara, pre cătu este și grava, calea ce avemu a urmā este și dens'a limpede și simpla.

Să nu se mai vorbēsoa de loviri de stat, și alte asemene, căci nimicu nu se mai pōte, totulu fiindu facutu și sfārsitu.

Doue cai suntu acum înainte romānilorū și n'au de cătu s'alēga:

Un'a: să se puia pre traiu, că mōrtea sei gāsēscu satui.

Alta: să se unēscu toti, dēru toti, fara osebite de partite și de opiniuni politice, și să dechiare în facia natiunei și-a lumē ca suntu romāni și voiescu a fi romāni

Nu este trebuinția nici de revolutiuni, nici de manifestari secomtōse.

Voiescu romāni se scape de a fi dati Austriei sēu Russiei? Eata cestiunea. Dēca voiescu, n'au decatu a se uni p'a cestu terenu toti legistii, toti magistratii, toti profesorii, toti proprietarii și comerciantii, și prin delegati ad-hoc să spuia natiunei și Europei ce au fostu, ce suntu, și ce voru a fi, și se o puia astui felu intrigei lealitatea și fortiei brutale puterea morale. P'acēstu terenu nu pōte fi nici o putere, care sei pōta învinge! . . .

Afara de acestu terenu nu este, nu pōte fi de cătu o peire sicura, în care însa se fia bine constatatu ca ne amu afundatu de buna voie.

Acēst'a celu putinu credinți'a mea, și mi implinescu detoria spuindu-o, în tōta simplicitatea ei, amiciloru și inamiciloru natiunei romāne.

Asi'ă dēra omēni, cari au vediatu cum a resturnatū atâtea ministerii și unu domnitoriu și căroru acum le spune „Rom.” ca celu de acum are să parasēscu, au ajunsu la acelu stadiu, ca să se puna pre mănecare și beutura, spre a muri s'atui, căci numai atāt'a putemu întielege din totu credeulu profesatu. La atāt'a nēi fantasi'a lui Gōthe în Robertulu seu nu s'a aventatu. Să sperāmu ca romāni voru vede odata, ca cine le voiescu binele și nu voru mai fi amagiti de a cei ce nu sciu face alt'a decâtu opusetiune. Că adausu la profetiele aceste după lucruri întemplate, mai adaugem doue pasagie din diuarie straine, care constatēza seriositatea situatiunei din vecinatatea nōstra.

„Cu ocasiunea scrisōrei, în care principele Carol de Romāni'a și esprimā intentiunea de a cāletori „ad patres” după ce a suferitu diece semestre de guvernare și a deveni filistru, amu desemnatu într'unu articulu de fondu miseri'a situatiunei din Romāni'a, ce se apropia de o catastrofa. Consecintiile ce are încercarea plebei bucurescene de a imitā esemplulu studintiloru din Prag'a și Baden, suntu o noua proba a coruptiunei totale a lucrurilor în Romāni'a, ce nu permite nici o îndoiēla despre incapabilitatea poporului și a statulu d'a avea o esistinția independente. Impregiurarea ca prefectulu politiei, în urm'a unui scandalu ce n'lu putu sēu nu voi alu evitā, fu depusu din postulu seu, aru fi unu ce de întielesu și chiaru de recomandat spre imitare, pentru unu statu mare europēnu, care se marginescu în sud-ostu cu Romāni'a: dēru că din acēst'asi cauza sa fie demissionatu unu ministeriu parlamentariu, esitu din majoritatea camerei, este unu ce unicu în istorie. Acēsta faptu indicu ca Ionu Ghic'a și consortii, dēca nu și în persōna, dēru că provocatori și protectori suntu partasi aceluorū escese ale plebei.

Ur'a turbata în contra nēntiloru este o caracteristica principale a acelei-și partite rosie, care chiamā mai de-unedu pre Hohenzolern pre tron și avea cele mai mari simpatii cătra germani. Acēsta schimbare a frontulu amu observat-o și la atāti franceso-fili austriaci, cari însa aplaudau perderile Austriei și cari acum'a deplāngu caderea Franciei. Înse că unu ministeriu să se retraga, pentru ca a aruncatu dimpreuna cu gamenii de pre strade pietre de pavatu asupr'a unor cetățieni pacinici, sēu cari nu voiescu să sufere intervenirea politiei, acēst'a probēza totusi total'a coruptiune morale a partitei rosie, care dominēdia Romāni'a prin numerulu seu considerabile. Cum și cine va reusi a formā unu ministeriu nou, și cum se va impacā principele și ministeriulu cu camera, acēst'a nu o potemu sci. În totu casulu principele este fōrte sprōpe de dilema: lovitura de stata sēu abdicere.

A oferii țerei din nou plăcerile esecelor electorale, aru însemnă patronarea desorganizației, accelerarea catastrofei financiare și poate a-si lega de gatu o poziție intarita. Pentru a pune în scena o lovitură de statu, principele cu greu va poté comptá pre armata. Astfelu daru nu i rămâne alt'a de câtu a luá câtu mai curendu în mâna carja de peregrinu.

Unu altu diariu vienesu „Tages-Presse“ scrie următoarele :

„In urm'a evenimentelor din 22 curinte, petrecute în Bucuresci, situațiunea a ajunsu a fi acolo foarte critica. Principele este decisu a parasí țier'a. Dupa scen'a penibile între elu și ministeriu, acest'a demissionă. Dupa o telegrama a „Gazetei de Augsburg“ generalulu consulu germănu, în urm'a evenimentelor din 22, a pretinsu demissionarea momentala a ministeriului, a ministrului presedinte I. Ghica și a prefectului de politie, care și urmă deja în nóptea de 23 curinte. Positiunea nemților este inca totu periculosa.

„Relativu la pasii necesari în casulu eventuale alu aperierei nemților, consulu generalu alu Austriei Potenburg se atasiéza pasului generalulu consulu germănu de Radovitz.“

Mórtea Generalilor Clement Thomas și Leconte.

„Generalulu Clement Thomas afla ca unulu din adjutantií sei a fostu arestatu și se hotári a merge în persóna cá sa 'l scape. Cu acestu scopu se duse pre la siese óre pre piatia Pigal. Unulu din insurgenti 'lu recunoscu dupa barb'a sea cea alba, se apropiá de densulu și 'lu întrebá. „Nu e-ci dta generalulu Clement Thomas?“ „Nu response elu intein — „Mi se pare ca nu me insielu,“ dise insurgentulu, „te cunoscu lesne dupa barba.“ — „Ei bine, s'admitemu ca eu sum,“ response generalulu, „ce aru fi atoci? Nu mi amu implinitu eu datori'a?“ — „Esci unu misielu și unu tradatoriu, dise insurgentulu și 'lu apocá de guleru. Alti i venira în ajutoriu și tarára pre betránulu generalu spre uliti'a des Rosiers unde residá comitetulu centralu dela Montmartre. Sórtea nefericitulu Clement Thomas se hotári într'unu momentu. Peste putinu lu conduse o trupa de gardi nationali insarcinati cu esecutiunea în gradina despre care s'a mai vorbitu.

Generalulu asteptá mórtea cu unu curagiu demnu de admiratiune. Elu remase în picíore, se uitá la calaií sei 'si tinea palari'a în mâna. În locu de a dá o singura descarcatura, pre-um este obicinitu la esecutiuni militare, gardii nationali dau unulu dupa altulu. Fia care glóntie ce lovi corpulu nefericitei victime, 'lu facú sa se cutremore: déra cu tóte astea generalulu remase în picíore inca dupa a patru-spre-diecea lovitură, cu ochii îndreptáti asupr'a neamiciloru sei, cu palari'a totu în mâna.

În fine 'lu lovi unu alu cincispre-diecelea glóntiu în apropiere de ochiulu dreptu și 'lu facú sa cadia.

Generalulu Leconte fu condusu preste putinu în aceeași gradina. Acest'a erá foarte palidu, se tinea cu o mâna de peptu, și murmurá câte-va cuvinte de protestu. Trup'a insarcinata cu esecutiune se compunea de astadi din soldati ai regimentulu 88. de linie. „Acum ti-a venit rendululu tie,“ strigau ei, „tu ai datu ordine de a dá focu asupr'a poporulu.“ Peste unu momentu erá și generalulu Leconte unu cadavru. Unu locotenentu alu batalionulu 229 de garda nationala care asistá la asta scena, nu se potú opri de a strigá :

„I-ati impuscatu fara a-i ascultá macaru.“

Duarele „Siccle“ spune despre Clement Thomas : June și bogatu, cu sperantiile cele mai frumóse Clement Thomas intrase cá voluntaru în armata, spre a face propaganda pentru ideele republicane. Dupa dilele din Aprilie, junele oficeriu fu condamnatu de camer'a pairiloru la închisóre pre unu timpu îndelungatu. Cu revolutiunea din Februaru se ivi iérasii, deveni representantu alu poporulu, colonelu, și în fine comandantu superioru alu gardei nationale. Regimulu lui 2 Decembre 'lu goni în esilu. Elu se întorse la 4 Septembrie 1870, spre a servi din nou patriei séle și a muri acum sub glóntiele unor criminali turbati.

Tratatulu din Londonu relativu la Marea Négra.

Reproducemu dupa diarele straine testulu

conventiunei incheiata la 13 Martie în conferinti'a din Londonu în privinti'a Pontului E'rxinu :

Art. 1, art. 11, 13 și 14 ale tratatulu din Parisu de la 30 Martie 1856 precum și conventiunea incheiata între Inalt'a Pórta și Russia și anesata pre langa citatulu articulu 14, suntu desfiintiate și inlocuite prin urmátoriulu articulu.

Art. 2. Principiulu închiderei Dardanelorulu și a Bosforulu, este mantienutu asiá cum s'a stipulatu prin tratatulu separatu de la 30 Martie 1854, asemenea facultatea Majestatiei Sele imperiale Sultanulu de a deschide numitele stremtori în timpu de pace flotelorulu poterilorulu amice și aliati, déca esecutarea stipulatiuniloru tratatulu din Parisu de la 30 Martie 1856 aru reclamá acest'a.

Art. 3. Marea-Négra rămâne deschisa cá și pana acum la marinele ale tutoloru natiuniloru.

Art. 4. Comisiunea instalata prin articulu din Parisu, în care au a fi represintate fia care din poterile ce au semnatu acestu tratatu prin câte unu delegatu specialu, și care este insarcinata cu proiectarea și esecutarea lucratorulu necesare în josu de Isaktscha, spre a curáti gurile Dunarei și partile învecinate ale Mării-Negre de stanci și alte obstacole, pentru cá acest'a parte a riului și acele parti ale Mării sa fia puse în strarea cea mai buna pentru navigatiune, rămâne asiá cum este compusa acum'a. Durata acestei comisiuni este fisata pentru unu terminu de 12 ani, și anume dela 24 Aprilie 1871 și pana la 14 Aprilie 1883, — terminulu acuífárei împrumutulu contractatu de acest'a comisiune sub garanti'a Germaniei, Austro-Ungariei, Franciei, Mării Britanei, Italiei și Turciei.

Art. 5. Condițiunile reintrunirii comisiunii donarene formata conformu art. 17 alu tratatulu dela 28 Martiu 1856 se voru fisá printr'o întielegere prealabila între poterile riverane fára prejuditiu asupr'a clauzei relative la cele trei principate donarene, și déca s'aru cere vre o modificatiune a articulu 17 din mentionatulu tratatu, acest'a modificatiune va formá obiectulu unei conventiuni speciale între poterile semnatóre.

Art. 6. poterile ce posedu tiemurile acestei parti a Dunarei, unde cataractele și pórt'a de feru formédia obstacole pentru navigatiune, rezervandusi a veni la întielegere asupr'a inlaturarei acestorulu obstacole, recunoscú dreptulu inaltelor parti contractante a percepe, pana la amortisarea datoriei contractate pentru esecutarea acestorulu lucrári, o dare dela fia ce nava de comerciu, care se va folosi în viitoru de acest'a și declara pre articulu 15 alu tratatulu din Parisu dela 1856 ca nu se aplicá asupr'a acestei parti a riului pentru epoc'a necesara spre amortisarea datoriei.

Art. 7. Tóte constructiunile și stabilimentele infintiate de comisiunea européna în conformitate cu tratatulu din Parisu dela 1856 séu cu tratatulu de fatia, voru continuá a se bucurá de aceeași neutralitate, care le a protegiatu pana acum'a, și care va respectá în viitoru de inaltele parti contractante în același modu și în tóte impregiurările. Avantagiile ce resulta de aci se intindu asupr'a întregulu personalu tehnicu și administrativu. Se întielege cá dispositiunile acestui articulu nu atingú nici de cum dreptulu inaltei Pórti în calitatea ei de putere teritoriala, de a trimite bastimentele ei de resbelu cá și pana acum pre Dunare.

Art. 8. Inaltele parti contractante renovescu și întárescu tóte stipulatiunile tratatulu din 30 Martie 1855 precum și anesele lor, cari nu se anulezá și nu se modifica prin tratatulu de fatia.

Art. 9. Tratatulu de fatia se va ratificá și ratificatiunile se voru schimbá în terminu de síese septemáni séu și mai înainte déca se va potea.

Urméza semnaturile plenipotentiloru Angliei, Prussiei, Austriei, Franciei, Russiei, Italiei și Elvetiei. („Pressa.“)

O opera a lui Napoleonu.

O importanta brosiura a aparutu la Bruzeles : Note sur l'organisation militaire dela Confederation dela Alemagne du nordu — Wilhelmshöhe. — Janvier 1871.

Acést'a brosiura este cu atâtu mai importanta, cáci dupa cum se întielege și se asigura este opera a imperatulu Napoleonu, expunendu reflectiunile sele asupr'a organizării militare a Germaniei, pre care s'a ocupatu a o studiá în timpulu roberei sele la némti.

Regretámu ca nu putemu dá în întregulu ei acést'a brosiura, déra iéta-i introductiunea.

„Fatalitatea cea mare e plina de invetiámantu : printr'insa se aducu la lumina adevéuri serióse, care în timpuri fericite, prin obiceiurile de tóte dilele, prin scurt'a vedere rămánu neobservate.

Pana ce nu se deschidu ochii prin experintié fatali, vócea ratiunei rămâne a fi despretiuita, și progresulu pre care l'au facutu popórele vecine, nimenu nu'lu iá în consideratiune.

Înainte de catastrofa resbelulu din anulu 1870 în Francia nu s'a posu nici o greutate pre opiniunea acelor'a, cari spuneau ca organizatiunea militaria a țierei nóstre nu corespunde nici într'o privintiá situatiunii sele politice; se negá preponderenti'a organizatiunii prussiane, a carei'a basa este obligamentulu militariu în generale, sistemulu rezervelor numeróse și bine exersate, și impartirea teritoriala a țierei, conformu numerulu corpuriloru de armata.

Înainte de resbelulu din 1870, comitetulu artileriei n'a voitú sa recunósca ca materialulu artileriei prussiane e mai perfectu decâtu alu nostru, și aru fi în stare sa opereze mai cu efectu.

Înainte de resbelulu din 1870, comitetulu de geniu, afirmá ca forteretiile nóstre nu suntu prea numeróse, și ca suntu în stare sa resiste artileriei nóue; nu s'a inuitu la aceea, cá o jumetate din aceste forteretie sa se darime, iétra cea-lalta jumetate sa o fi prefacutu dupa sistemulu acéla, prin care Antwerpen s'a facutu un'a dintre cele d'intáiu fortificatiuni ale lumii. — Au trebuitu tristele eveneminte, ale caror'a martorulu amu fostu, pentru cá unu generalu alu corpulu de geniu, cá generalulu Coffinieres, sa marturisésca înaintea tribunalulu militariu, cum ca fortificatiunea Metiului nici 14 dile n'ar fi potutu sa resiste unui asiediu, déca i-ar fi lipsitu ajutoriulu armatei lui Bazaine.

Înainte de resbelulu din 1870, administratiunea militaria combatea acea opiniune, ca țier'a sa se imparte în mai multe cercuri de corpuru de armata, cari ar fi fostu prevediute cu totu materialulu necesariu pentru sustienerea unui resbelu.

Este déra de celu mai mare interesu, cá astadi sa esaminámu lacunele organizatiunii nóstre cu o profunda judecata, pentru cá, fiindu ele constatate, sa se inlature, și viitóreá nóstra fortia militaria sa se póta perfectoná.

Modulu celu mai siguru spre a potea constatá cari au fostu neajunsurile nóstre, este studiulu sistemulu militariu alu Prussiei, care mai multu cá de vre-o 60 de ani neintreruptu, s'a perfectonatu mereu.

Silinti'a unei administratiuni rationabile, trebuie sa fie mai alesu, cá în timpu de pace numai unu minimunu de soldati sa stea înarmati, iétra în timpu de resbelu sa se înarmédie unu maximum de soldati bine exersati.

Spre a potea corespunde acestorulu dóue conditiuni, e de trebuintiá ca în fie-care ann, sa se inoleze unu numeru câtu se póte mai mare de tineri, cari insa au sa fie retienoti nomaf timpulu câtu este necesariu la exersarea lor, pentru cá statulu armatei sa nu impovareze preste mesura starea bogetului.

Spre a potea conchiamá cea mai mare parte a tinerimei la exersare cu armele, este naturalminte neapérata nevoie sa se introduca obligamentulu militariu în genere, pentru cá, déca statulu din motive economice inolezá la militie numai tinerii de 20 de ani, toti sa corespundia acestui obligamentu, și cá în timpulu de resbelu fe care cetátienu sa participe la aperiarea patriei sele.

Prussia a luatu de principiu fundamentale, obligamentulu militariu în generale. Prin acést'a s'a datu satisfactiune principelui de egalitate care este înascutu în inim'a fie-cariu omu.

Celu sermanu se supone legei cu deplina resignatiune, cându vede ca cei avuti asemenea trebuie sa fia supusi acelei legi. Prin acést'a se îmbunatatesce organizarea armatei, nivelulu ei morale se inaltia, de óre ce e compusa din tóte clasele populatiunii. Din acést'a procedura, generatiunile urmátóre se inspira pentru patriotismu, disciplina și onóre, ast-feliu ca cea mai mare parte a natiunii primesce o educatiune barbatésca, care exerséza o mare influentia asupr'a destinelorulu țierei.

Armt'a Prussiei adese-ori s'a disu ca e o scóla în care totu omulu póte sa invetié artea militaria, și descépta simtiulu de a-si implini fie-care dotori'a sea cu cea mai mare punctualitate.

Tenero înrolatu la militia, nu numai ca învâția exercitiului militar, ci totu-d'o-data este instruitu a fi cu credința regelui, și cu devotamentu pentru patria sea. — „Voi'a regelui este legea cea mai mare. — Soldatul n'are nici o datorință alta mai mare de câtu respectarea juramentului ce l'a datu regelui.“

O armata care nu se compune numai din nise ființe cu solda, ci din elit'a națiunii întregi, și e basata pe principiulu de autoritate, care însă nu e în contradicțiune cu drepturile cetățenilor, o astfelu de armata e celu mai puternicu scutu și garanția pentru stabilitatea unui stat. — Ea e balastulu marinarilor, prin care potu sa resiste cu lăria tuturor tempestelor.

Dela acést'a până la maximele periculose, cari suntu îndatinat la noi, de cându s'a începutu scudirea țierei noastre prin nenumerate revoluțiuni, este o distanță foarte mare. Ce audimu la tota ocaziunea? „eu nu servescu unui singuru omu, eu servescu patriei!“

Si aceste frase steriotipe, prin care credu unii ca se înalță demnitatea lor personale, e numai unu prețestu prin care voiescu sa faca a trece neobservata necredința, scepticismulu, și calcarea jurământului lor.

În fia care monarchia, suveranulu este capulu armatei, fie-care soldatu i detoresce lui supunere și credința, de ôre ce suveranulu reprezenta întrég'a națiune.

Fără acestu principiu, nu pôte fi disciplina, nici ordine, nici siguranță pentru societate.

Montesquieu dera au potutu dice cu dreptu cuventu, ca ômenii mai întâiu au creatu institutiunile, și numai dupa acéea s'au acomodat institutiunilor.

Intr'adeveru nimic'a nu pôte fi mai interesantu, de câtu studierea influinței salutare a unei legi rationabile, asup'r'a destinelor a unei națiuni, deca este respectata cu devotamentu, — și celu mai siguru mijlocu pentru a dobândi acést'a, este stabilirea acelu spiritulu pentru lege, priu care s'a facutu mare unu poporu prea micu.

R o m a n i ' a .

Camer'a disolvata

și

Ministeriulu actuale.

Foile din județie ce ne au sositu în nrma se ocupa un'a de camera și alt'a de noulu ministeriu.

„Comun'a“, organu alu partiei liberale din Bacău, care se lăpada de membrii asiá d'isei fracțiuni libere și independente, a căroru fapte s'au doveditu contrarie acestui titlu pomposu, ce-si au alesu, spre amagirea negresitu a acelor'a cari credu vorbele fără sa judece faptele; „Comun'a“, fôia din Bacău, constata cu durere în acțiunea camerei disolvate, petrecerea majorității ei în interpelationi, și încheierea a patru lune dela convocarea ei prin nimic'a.

Suntemu fericiti vedindu ca acelu spiritulu de destructione a statului, care se suflă, se sufla inca cu atât'a potere prin organele perturbatorilor de meserie, nu s'a întinsu și preste județiile țierei, ci s'a opritu numai într'o singura particia a Capitalei subjugata inca acestui elementu funestu țierei. Suntemu fericiti ca vorbele amagitoare ale oratorilor majorității camerei disolvate, repetate în foile rosiloror, vorbele patria, libertate, independentia, constitutionalismu, ce se sforăia mereu de cătra fracțiunile perturbătoare din camera, coalisate spre mari rele, n'au potutu află echou în mintile sanatoșe, cari comparându realitatea faptelor cu acele vorbe s'au convinsu, credemu, de réu'a credința a celoru ce le totu sforăia.

Patriotismulu majorității fostei camere a fostu nevoțarea bugetelor și nevoțarea legilor financiare cari erau menite sa scape Visteri'a de sub povar'a unei datorii flotante crescendu din ce în ce, și constitutionalismulu ei nu consistă în altu de câtu în injurie asup'r'a persónelor cari au facutu câte ceva bunu pentru țiera, și susținerea ministrului Ionu Ghic'a, a carui administrare a prămitu blamulu generale și chiaru blamulu celoru coalisati, alu susținé acum, cari inferase și ei acelu împrumutu inferatu de țier'a întrég'a prin votulu lor de a se urmări ministrulu Ionu Ghic'a pentru întorsatur'a din

condeiu de 600 mi de franci, còd'a împrumutului Oppenheim.

Sa lasamu sa vobesca insasi fôia judetiana „Comun'a“ din Bacău:

O sistema detestabile predomină de câtu-va timpu în tôte interesele acestui statulu alu Romaniei: „vorba multa și tréba pucina“.

În camere, în consiliile judetiene, în consiliile comunale, că și în guvernulu se vorbesce multu, se discuta afaceri importante și se esecuta nimicu.

Camera deputatorilor țierei, în patru luni de dile a vorbitu atâtu de multu, în câtu în alta țiera s'aru fi resolyatu în acestu timpu, dela cele mai mari necesități până la cele mai neînsemnate bagatele. Cu tôte acestea, la noi în patru lune, s'au votatu de trei ori bugetulu statului câte pre o luna; s'au trecut tempulu în interpelări, și s'au finitu cu cestiunea drumului de feru Strussberg facendu-se totu atâtu câtu eră și mai înainte, nimicu.

Consiliulu judetianu dela noi, d. ex. într'o întrég'a sesiune, n'a facutu de câtu unu bugetu, prevediendu ici coalea, ore cari îmbunătățiri locali; dara și acestea vedemu c'au remasu numai vorbe; fiindu ca până acum trei luni dela începutulu anului, nici o mesura nu s'a luat pentru esecutare, și credemu ca nici mai tardiu nu vomu vedea nimicu, lipsindu comitetulu permanentu.

Consiliulu comunale apoi, într'o inacțiune și mai teribile. Acest'a ierasi în locu sa esecute măsurile luate în diferite interese începute în anulu trecut, o neînsemnata fracțiune din elu cauta a lu tîné în locu, facendu a se perde timpulu cu vorbe de a se destruge totu ce s'a creatu în anulu trecut, precum nenorocitele regulamente de indetulare publica, aplicate anulu trecut. Diferitele comparature de localuri pentru școle și altele, bugetulu comunei etc.

Ambitios și în consiliulu comunale, că și în consiliulu țierei, că și în tôte corpurile.

De susu până josu, confusiune, personalități și nimicu în interesele publice.

Semnalămu acestea, pentru cunoscința celoru dela cari emana aceste diferite corpurile reprezentative, că sa mediteze mai multu la unu viitoriu ce ne aru puté asigurá, sa vedemu mai multa tréba și mai pucina vorba.

O alta fôia „Impartialulu“ din Galati, iéta cum prăimesce noulu ministeriu:

Triunfulu ordinei și stabilității este complectu, venirea generalului Florescu la ministeriulu de resbelu ne a încantatu, armat'a a recapetatu pre vechiulu seu organizatoriu, pre șefulu seu celu iubitu, Sperămu ca tactulu generalului majoru dela 64 va fi la înalțimea misiunii delicate ce i s'a îndintiatu. Armat'a dela 66 până la 71 a fostu lipsita de o comanda atâtu de inteligenta. Nobilea sabia a generalului Tel a cedatu loculu seu îndrasnetiului comandantu; 48 a recunoscutu pre 64. Generalulu Tel reprezenta miscarea nationala, generalulu Florescu este reprezentantulu votului universal. De adi înainte treboie sa ne asteptămu la fapte mari și nationali; fie-care ministru reprezenta o somitate politica a țierei și o epoca de marire.

D. Lascaru Catargiu, ministru de mai multe ori, caimacamu la 66, a întemeiatu dinasti'a româna.

Generalulu Tel, membrulu guvernului nationala dela 48, reprezenta inviarea poporului și liberarea bisericii de sub jugulu patriarhalulu.

D. Nicolae Cretulescu, ministru presedinte de mai multe ori, este emblem'a mariei nationala și reprezentantulu unificării legișlativei noastre civile-penale.

D. Costaforu, ministru și apertoriu alu ordinei și stabilității, reprezenta totu-de-o-data pre adenculu diplomatulu care a sciutu a pledá caus'a recunoscerei junei noastre dinastie pre lenga curtile protectore și garante.

D. P. Mavrogheni, ministru, omu speciale în financia, reprezenta ordinea și speranța unei alcațuire bugeto-financiale bine asiediate și bine ecuilbrate.

D. Generalu Florescu, copilulu armatei, reprezenta marirea militara și organizarea seriôsa a apărării nationala.

Nici odata suveranulu n'a avutu una asemenea ministeriu sub presedinția sea. Tóta societatea

româna este reprezentata, și dătinile țierei suntu bine precisate: 48, 57, 59, 64, și 66, 10 Maiu. Noi unii ne închinămu înainte acestor reprezentanti și epocelor noastre nationali, vomu fi totu de un'a alaturea cu ei, dara totu de odata, fiindu-ca ei reprezenta principiile noastre, nu vomu crufiá pre nici unulu cându vomu descoperi ca s'iovaescu. Amu disu și d'icemu: libertatea este viét'a noastră, licența este assasin'a libertății. Noi voimu și dorimu marirea, progresulu, ordinea, stabilitatea și o independentia garantata, fără de ele românulu nu pôte trăi, și tronulu nu se pôte consolidá. Urămu ministrilor cugetări sincere și românesci, și comptămu pre a lor devotamente pentru țiera și tronulu, pentru fericirea și marirea noastră, numai astfelu ei voru fi demni de înalță misiune ce li s'a îndintiatu de cătra suveranulu în nise momente foarte critice, și cari nu orau departe a scudu, dărîmându edificiulu nostru politico-socialu. „Tr. Carp.“

V a r i e t â t i .

† **Alecsandru Hurmusachi**, senatoru imperialu și membru alu dietei din Bucovin'a, etc. etc. a repausatu în 20 Martie a. c. la Neapolea, unde se află spre a-si restaurá senatatea. Întrég'a famili'a Hurmusachi a fostu zelôsa pentru înaintarea națiunii seles, și asiá cându unu membru alu ei a caditu lovit de mân'a cea rece a mortiei, trebuie sa simțimu cu toti durere, ca perdemu unu luptatoriu, de care ne suntu noua de lipsa cu deosebire înse unulu de care avea lipsa patria sea în întielesu mai strinsu, adeca Bucovin'a.

** Regimentulu de husari, Nicolau marele principie de Russi'a nr. 2. vine în districtulu Brasiovului cu statulu majoru în B r a s i o v u și regimentulu conte Folliot de Crenneville vine la M e d i a s i u .

Licitatiune.

În 29 Aprile c. n. 1871, se va esarendá prin licitatiune publica la casa parochiale gr. or. din Turd'a fenatiulu numitu Lobodasiu asiediatu pre hotarul Turdei sub Nr. topogr. 5546 a. b. în marime de 106 jugare 212 st. □, pre trei ani de dile la celu ce va dá mai multu. Oferte în scrisu și sigilate se prăimescu numai până la deschiderea licitatiunii.

Condițiunile esarandarei mai de aprôpe se voru putea vedea la casa parochiale din Turd'a, séu la cancelari'a archidieceșana din Săbiu.

Săbiu, 27 Martie (8 Aprile) 1871.

Epitropi'a archidieceșana gr. or.

Anunciu.

Mari'a Graeff veduva, carea pórta meseri'a versatoriei de clopote și a altor obiecte de cioie, are onóre a încunoscința pre on. publicu, ca prin asociarea densei cu unu barbatu versatu în tôte detainrile acestei meserie și prin acuirea unei **bance de strunaria egalisatória** dupa sistemulu celu mai nou, e în pusețiune de a continuá meseri'a și asiá de a primí asupra-si a face clopote de ori ce marime, prósce de apa, pompe sorbitorie și apasatorie, lucruri pentru fabrici, vinarsarii, și bererii, strunaria în feru pentru masine, pre lângă prețurile cele ma moderate. Se prăimescu și reparaturi de totu felulu și se efectueșcu cu promptitudine.

Săbiu, sub spinarea cânelui (unterer Iohannisreg) nr. 1097.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie Uroi și fili'a Carpinisui, în protopresbiteratulu gr. or. alu Ioagiului I, statatôre din 153 familie, se escria concursu până la 23 Aprile 1871.

Emolumentele suntu:

1, Casa parochiala cu gradina de legumi,
2, Venitulu stolare, și 102 ferdele (a 22 cupe) cu cucurușu sfarmatu,
3, Portiunea canonică: a, două locuri araturi de 4 cara cucurușu, b, trei locuri araturi la olalta de 4 ferdele semanatura de grau, c, un'a curechiste de 1000 fire de curechiu, d, două cimiteriuri cu pomi și de unu caru de fanu

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au sa astérna concursule lor instruite în sensulu statutului organicu, la scaunulu protopopescu în Hondolu, până la terminulu prefiptu.

Hondolu în 10-lea Martie 1871.

Cu contielegerea comitetului parochialu.

Basilu Piposiu.

Protopr.

(22-3)

Burs'a de Vien'a.

Din 25 Martie (6 Aprile) 1871.

Metalicele 5%	58 70	Act. de creditu	275 80
Imprumut. nat. 5%	68 35	Argintulu	122 75
Actiile de banca	728	Galbinulu	5 90